

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/63/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7623010436
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2026:7623010436.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského a sudcov JUDr. Miroslava Baňackého, PhD. a JUDr. Miroslava Majerníka na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 20. januára 2026, v trestnej veci proti obžalovanému ml. A. B. a spol. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. o odvolaní obžalovaného ml. A. B. a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 07.02.2025 sp. zn. 6T/66/2023 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu vo vzťahu k obžalovanému ml. A. B..

Obžalovanému:

A. B., nar. XX.XX.XXXX v Levoči trvalé bytom: 052 01 Spišská Nová Ves, Slovensko adresa na doručovanie písomností: C. D. X, XXX XX A. E. F., Slovensko

ukladá

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., § 114 ods. 1 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., úhrnný peňažný trest vo výmere 200.- (dvesto) Eur.

Podľa § 114 ods. 2 Tr. zák., pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, určuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) mesiacov.

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom zo dňa 07. februára 2025 sp. zn. 6T/66/2023 obžalovaného ml. A. B., nar. XX.XX.XXXX uznal vinným zo skutku právne kvalifikovaného ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., spáchaného tak, že

dňa 25. februára 2022 v čase okolo 21.50 h v meste Spišská Nová Ves, okres A. E. F., E. G. E., pri OD Jednota, v átriu domu služieb, teda na mieste verejnosti prístupnom a za prítomnosti viacerých

nestotožnených osôb, spoločne s doposiaľ nestotožnenými osobami obž. ml. H. I. a obž. ml. A. B. fyzicky napadli poškodeného J. A. tak, že obž. ml. H. I. ho kopol do oblasti hrude a následne spolu s obž. ml. A. B. ho päsťami udierali do hlavy a iných častí tela, čoho následkom spadol na zem kde ostal ležať, v útoku pokračovali, pričom obž. ml. H. I. ho okrem úderov päsťou aj opakovane kopol do rôznych častí tela, čím mu týmito údermi rôzneho stupňa a intenzity spôsobili zranenia, a to pomliaždenie periokulárne vpravo s veľkým krvným výronom horného aj dolného viečka, podspojkovový krvný výron pravého oka úrazový, pomliaždenie pravej ušnice ľažkého stupňa, pomliaždenie hrudníka vľavo vpredu ľažkého stupňa, pomliaždenie hrudníka vľavo vpredu ľažkého stupňa, pomliaždenie pravého kolena ľažkého stupňa s krvným výronom v prepateľárnej burze, pomliaždenie ľavého kolena ľahkého stupňa, pomliaždenie ľavého lakťa ľahkého stupňa, pomliaždenie ľavého stehna, oblasti pravého bedrového kĺbu a pravého ramena ľahkého stupňa s dobou liečenia 4 týždne.

Za to mu súd uložil podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 s použitím § 117 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 119 ods. 1 Tr. zák. mu výkon trestu odňatia slobody podmienične odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil už odsúdenému ml. H. I. a obžalovanému ml. A. B. povinnosť nahradiť poškodenému J. A., nar. X.X.XXXX, bytom I. XX, spoločne a nerozdielne škodu titulom bolestného vo výške 544,95 Eur a poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava, IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 51,28 Eur.

Zároveň podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodil obžalovaného ml. E. G., nar. XX.XX.XXXX v A. E. F. trvalé bytom K. XXX/XXX, XXX XX D., A. adresa na doručovanie písomností: L. X, XXX XXA. E. F., Slovensko spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves sp. zn. 1Pv 111/22/8810 pre skutok, že spoločne s minimálne jednou doposiaľ nestotožnenou osobou fyzicky napadol poškodeného G. M. tak, že ho minimálne 1-krát udel päsťou do nosa, kde toto zranenie si nevyžiadalo lekárske ošetrenie, ktorý bol právne kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Proti tomuto rozsudku obžalovaný ml. A. B. a prokurátor podali odvolanie.

Obžalovaný v podanom odvolaní prostredníctvom svojho obhajcu uvádza nasledovné.

Nadalej trvá na nesprávnej kvalifikácii skutku ako prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., pričom v prípade výtržníctva sa nestotožňuje s názorom súdu, že ku skutku malo dôjsť na mieste verejne prístupnom.

V tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že „vnútorné átrium“ je síce miesto voľne prístupné, avšak tento atribút pre účely trestného činu výtržníctva je potrebné hodnotiť aj s ohľadom na ďalšie okolnosti spáchania skutku a teda najmä čas, kedy ku skutku malo dôjsť, teda neskoré večerné hodiny, v ktorých sa na toto miesto chodí „mládež“ skrývať za účelom požívania alkoholu, a to z dôvodu jeho uzavretosti z troch strán a prístupom len cez podchod s nedostatkom osvetlenia, čo vylučuje možnosť priameho náhľadu na toto miesto z ulice okolo prechádzajúcimi osobami, resp. osobami z autobusovej zastávky, pričom je potrebné zdôrazniť, že hoci sa jedná o priestor, do ktorého má prístup ktokoľvek, v predmetnom čase sú všetky prevádzky v tomto átriu zatvorené a neexistuje dôvod, aby toto miesto v uvedenom čase verejnosť bežne navštevovala.

Taktiež nesúhlasí aj s právnou kvalifikáciou skutku ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., a to najmä na skutočnosť, že znalecký posudok, o ktorý sa táto kvalifikácia opiera, sa obmedzil iba na výpočet zranení s uvedením dĺžky ich liečby, pričom však bližšie nehodnotil obmedzenia na obvyklom spôsobe života poškodeného a dokonca znalec uviedol, že poškodený mal od prvopočiatku zachované všetky základné samoobslužné funkcie, pričom vynechávanie telesnej výchovy, resp. poškodeným uvádzané športové aktivity za obmedzenie jeho obvyklého spôsobu života nemožno považovať, nakoľko poškodený nie je profesionálnym športovcom a je len ťažko možné uveriť jeho tvrdeniam o znemožnení cyklistiky a plávania, ktoré mal bežne vykonávať, a to najmä vzhľadom na zimné ročné obdobie, v ktorom sa mal predmetný skutok stať. Uvedené platí o to viac, že dĺžka obmedzení obvyklého spôsobu

života poškodeného nebola v konaní nijakým spôsobom (najmä znalcom) objektivizovaná a predmetný znalecký posudok je treba považovať v tomto smere za nedostačujúci.

Obžalovaný naďalej popiera spáchanie skutku, ktorý sa mu v obžalobe kladie za vinu, pričom usvedčujúcu výpoveď spoluobžalovaného H. I. hodnotí ako účelovú s cieľom rozptýliť svoju vinu, resp. zodpovednosť aj na ďalšie osoby, resp. ako pomstu za to, že ho stotožnil ako útočníka.

Zároveň je potrebné hodnotiť výpoveď poškodeného J. A. taktiež do značnej miery ako nedôveryhodnú, nakoľko v konaní bolo preukázané, že práve on bol jedinou osobou, ktorá bola na mieste činu ozbrojená teleskopickým obuškom, ktorý sa snažil aj použiť a zároveň bol aj tou osobou, ktorá na miesto činu priniesla alkohol, čo on zjavne v snahe javiť sa v lepšom svetle, v konaní opakovanne popieral.

V súvislosti s výpoveďou poškodeného J. A. je nezanedbateľná aj skutočnosť, že tento obžalovaný spojil so skutkom až po tom, čo sa snažil útočníkov vypátrať na sociálnej sieti.

Z uvedených dôvodov preto poukazuje na výpoveď svedka F. N. (člena skupiny poškodeného), ktorý prítomnosť obžalovaného na mieste činu síce potvrdil ale jeho konanie pri predmetnom skutku hodnotil ako zdržanlivé so snahou konflikt medzi jednotlivými skupinami urovnať a tiež uviedol, že poškodené bilo viacero nestotožnených osôb.

Považuje preto za neprípustné aby následok, ktorý mali poškodenému spôsobiť nestotožnené osoby, bol pripísaný obžalovanému iba na základe stotožnenia jeho prítomnosti na mieste činu, resp. jeho stotožnením na sociálnej sieti.

Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Spišská Nová ves sp. zn. 6T/66/2023 zo dňa 07.02.2025, zrušil a vec v zmysle § 320 ods. 2 Tr. por. postúpil na prejednanie priestupku.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uvádza nasledovné.

Súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vina mladistvého obžalovaného E. G. nebola preukázaná. Obžalovaný uviedol, že mal dať pohľavok niekomu krátkovlasému, čo by mohol byť F. N., keďže podľa fotiek priložených k zápisnici o rekognícii jedine on mal krátke vlasy. G. M. a J. A. mali vlasy dlhé. Alebo to mohla byť úplne iná osoba, keďže na mieste skutku sa malo zdržiavať viacero osôb. Sám poškodený G. M. nevedel identifikovať, že by E. G. ho udrel päťou do nosa, ale tak mala urobiť iná osoba. K návrhu prokurátorky ohľadom rozšírenia viny a zmeny právnej kvalifikácie prezentovanej v záverečnej reči súd uviedol, že takýto postup nie je možný, pretože sa nejedná o skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie a podaná obžaloba, čím nebola zachovaná totožnosť skutku.

Má za to, že súd z vykonaného dokazovania jednoznačne vyvodil nesprávne právne závery a dôkazy vyhodnotil striktné v prospech obžalovaného, čím tak konal v rozpore so zásadou obsiahnutou v ust. § 2 ods. 12 Tr. por., v zmysle ktorej súd hodnotí dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. S rozhodnutím súdu oslobodiť obžalovaného spod obžaloby sa nestotožňuje. Má za to, že vo veci bolo vykonané rozsiahle a vyčerpávajúce dokazovanie, z ktorého vyplynulo, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby vo vzťahu k obž. ml. E. G. sa stal, ten vykazuje znaky žalovaného trestného činu a že sa ho dopustil vyššie označený obžalovaný.

Konanie obžalovaného, napriek tomu, že on sám spáchanie skutku v priebehu celého trestného konania popieral, je preukázané výpoveďou samotného poškodeného G. M., ktorý obžalovaného jednoznačne označil za osobu, ktorá ho s ďalšou osobou (H. I.) fyzicky napadla. Taktiež aj svedok F. N. označil obž. ml. E. G., že ide o jedného z trojice, ktorá ich napadla. Z týchto dôkazov je nepochybné, že obžalovaný bol na mieste udalosti, podieľal sa na fyzickom útoku voči poškodenému G. M., ako sa preukázalo na hlavnom pojednávaní, aj voči poškodenému J. A. a aktívne sa zapájal do jej priebehu. Poškodený J. A. na hlavnom pojednávaní dňa 10.11.2024 uviedol, že všetci prítomní obžalovaní, teda aj E. G., ho bili, pričom samotný E. G. ho udrel aspoň dvakrát do hlavy, pričom bez pochybnosti na hlavnom pojednávaní označil všetkých troch obžalovaných ako útočníkov, teda okrem H. I. a A. B., aj E. G.. Fyzické napadnutie J. A. E. G. potvrdil aj obžalovaný H. I..

V priebehu hlavného pojednávania teda došlo k upresneniu miery účasti jednotlivých obžalovaných na skutku, pričom výsledky dokazovania na súde preukazujú, že obž. ml. E. G. svojou priamou účasťou na fyzických útokoch aj voči J. A. sa spolupodieľal na vzniku zranení tohto poškodeného. Prokurátor má za

to, že totožnosť skutku je zachovaná (účasť obžalovaného na incidente bola preukázaná od začiatku), javí sa ako logické vyústenie výsledkov dokazovania do úpravy skutkovej vety a právnej kvalifikácii skutku aj ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

Vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že súd sa dostatočne nevysporiadal s produkovanými dôkazmi a tieto vyhodnotil jednostranne v prospech obžalovaného ml. E. G..

Prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Košiciach zrušil napadnutý rozsudok vo vzťahu k obž. ml. E. G. a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril aj obžalovaný ml. E. G., ktorý vo vyjadrení podanom prostredníctvom svojho obhajcu uvádza nasledovné.

Obžalovaný sa s dôvodmi podaného odvolania v jeho neprospech nestotožňuje a považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny. Na útoku na poškodeného sa nijako nepodieľal a ani samotný poškodený ho neoznačil za útočníka. Nebol vykonaný žiaden dôkaz, ktorý by obžalovaného usvedčoval zo spáchania skutku.

Totožnosť skutku je jednou z kľúčových zásad trestného konania a predstavuje základný predpoklad spravodlivého procesu. Znamená, že osoba nemôže byť za ten istý skutok súdená dvakrát (zásada ne bis in idem), a zároveň určuje hranice, v akom rozsahu je súd viazaný skutkom opísaným v obžalobe.

Skutok v trestnom konaní je historická udalosť, konkrétne konanie osoby v čase a mieste, ktoré môže napĺňať znaky trestného činu. Pre posúdenie totožnosti skutku sa skúma predovšetkým zhoda v predmete útoku (kto je poškodený alebo čo je porušený právny záujem) a zhoda v konaní páchatel'a (aké konanie je mu kladené za vinu).

Zmena právne kvalifikácie skutku počas konania je prípustná, pokiaľ zostáva zachovaná jeho skutkový podstata. Napríklad, ak bol obžalovaný pôvodne stíhaný pre podvod, ale v priebehu dokazovania sa ukáže, že skôr naplnil znaky trestného činu sprenevery, môže dôjsť k zmene právneho posúdenia, ak opis skutku v obžalobe zodpovedá skutočnému konaniu.

Slovenská judikatúra opakovane potvrdzuje, že podstatná je jedinečnosť skutku ako udalosti, nie právna kvalifikácia. Rozlišuje sa teda medzi tým, čo obžalovaný urobil a tým, ako to trestné právo hodnotí.

Totožnosť skutku tak chráni obžalovaného pred svojvoľným rozširovaním obžaloby a súčasne umožňuje, aby skutok primerane právne kvalifikovaný podľa dôkazov zistených v konaní. Je preto esenciálnym nástrojom právnej istoty a zárukou spravodlivého procesu.

Z označených dôvodov preto nie je možné podanému odvolaniu prokurátora vyhovieť a obhajoba ho navrhuje zamietnuť.

Na podklade odvolania obžalovaného mladistvého A. B. a prokurátora krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine obžalovaného mladistvého A. B., tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného mladistvého A. B..

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, okresný súd logickým postupom vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a dospel

k záverom, s ktorými sa odvolací súd stotožnil, pričom na správnosti týchto záverov nemôže nič zmeniť ani obžalovaným mladistvým použitá odvolacia argumentácia.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v celom rozsahu poukazuje na dostatočne zistený skutkový stav a na spôsob hodnotenia vykonaného dokazovania, vo vzťahu k otázke usvedčenia obžalovaného mladistvého A. B. zo spáchania skutku, ktorý mu za vinu kládla obžaloba, ktorý považuje za vecne správny a výstižný.

Po podrobnom preskúmaní predloženého spisového materiálu a odôvodnenia napadnutého rozsudku, krajský súd konštatuje, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v rozsahu dostačujúcom na rozhodnutie vo veci samej a v odôvodnení napadnutého rozsudku jasným, zreteľným a kvalifikovaným spôsobom vykonané dokazovanie vyhodnotil, preskúmateľným spôsobom ustálil skutkový stav, ktorému zároveň zodpovedá ustálenie právnej kvalifikácie konania obžalovaného mladistvého A. B. ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. Odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami.

Záverov okresného súdu sú výsledkom jeho logického konania a uvažovania, pričom mu nemožno vytknúť žiadne pochybenie. Z napadnutého rozsudku je jednoznačne zrejmé akými úvahami sa súd riadil pri vyhodnení vykonaných dôkazov.

Zo spáchania skutku je obžalovaný mladistvý A. B. usvedčovaný výpoveďou obžalovaného H. I., z ktorej vyplýva, že fyzicky napadol poškodeného J. A.. Rovnako to vyplýva, aj z výpovede poškodeného J. A., ktorý identifikoval osoby, ktoré ho mali biť. Poškodený popísal priebeh útoku a uviedol, že obžalovaný mladistvý A. B. ho kopol do stehna a udel ho päšťou do ucha. Údery do oblasti hlavy dostal od oboch mladistvých obžalovaných. Aj zo zápisnice o rekognícii osoby poškodeným J. A. vyplýva, že označil osoby H. I. a A. B. ako osoby, ktorými si je istý, že ich mali fyzicky napadnúť. V podstatných črtách zhodne popísali samotný priebeh útoku ako aj okolnosti pred jeho spáchaním poškodení G. M. a F. N.. Popísanému spôsobu útoku zodpovedajú aj zranenia vyplývajúce z vyšetrenia bezprostredne po spáchaní skutku ako aj zo znaleckého posudku č. 11/2022 podaného znalcom MUDr. Dušanom Ivančom.

Pokiaľ ide o jednotlivé odvolacie námietky obžalovaného, krajský súd sa nestotožnil s obhajobnou argumentáciou, ktorá mala spochybníť preukázanie a uznanie viny obžalovaného mladistvého A. B..

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obhajoby krajský súd uvádza, že v súvislosti s naplnením všetkých znakov skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. je potrebné prihliadať aj na ustanovenie § 123 ods. 2 Tr. zák. V prípade ublíženia na zdraví v zmysle § 123 ods. 2 Tr. zák. je postačujúce ak dôjde k takému poškodeniu zdravia, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie. Splnenie tejto podmienky jednoznačne vyplynulo zo znaleckého posudku č. 11/2022 podaného znalcom MUDr. Dušanom Ivančom. Ďalšou podmienkou je sťaženie obvyklého spôsobu života nie iba na krátky čas (najmenej sedem kalendárnych dní), ktorú krajský súd považuje za preukázanú, keďže poškodený z dôvodu zdravotného stavu zapríčineného fyzickým útokom na jeho osobu nemohol navštevovať školské zariadenia a od 25.02.2022 do 13.03.2022 sa zdržiaval iba doma. Z dôvodu bolesti užíval analgetiká a nevykonával bežné voľnočasové športové aktivity, ktoré sú súčasťou jeho obvyklého spôsobu života. Obvyklý spôsob života nezahŕňa len pracovné či študentské povinnosti, ale aj bežné aktivity poškodeného, ktorým sa vo svojom voľnom čase venuje.

Okresný súd sa podrobne zaoberal aj ďalšími obhajobnými námietkami, na ktoré obhajoba opakovane poukázala aj v podanom odvolaní. Z tohto dôvodu sa krajský súd v plnom rozsahu stotožnil s tvrdením okresného súdu vo vzťahu k tomu, že átrium je voľné prístupné miesto, čo vyplynulo z výpovedí obžalovaných ako aj poškodených. Aj podľa krajského súdu spĺňa znaky miesta verejnosti prístupnom, keďže naň má prístup široký okruh individuálne neurčených ľudí a kde sa spravidla zdržiava viac ľudí, takže hrubá neslušnosť alebo výtržnosť by mohla byť postrehnutá viacerými ľuďmi, aj keby sa tam v čase skutku nevyskytovali. V prípade ak by sa na danom mieste prevažne zdržovala mládež za

účelom požívania alkoholu alebo bezdomovci, tak uvedené žiadnym spôsobom nemení charakter miesta spáchania skutku ako miesta verejnosti prístupnom, keďže aj naďalej spĺňa vyššie uvedené znaky. Správne okresný súd uviedol, že ani skutočnosť, že bola na danom mieste tma nezbavuje dané miesto týchto znakov.

Vo vzťahu ku skutkovým okolnostiam krajský súd ďalej uvádza, že si argumentáciu okresného súdu uvedenú v napadnutom rozsudku v plnom rozsahu osvojil a bolo by nadbytočné ju na tomto mieste opakovať.

Krajský súd prijal záver, že obžalovaný mladistvý A. B. sa dopustil protiprávneho konania, ktoré bolo správne kvalifikované ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák., a to na základe súhrnu vykonaných dôkazov, ktoré na seba nadväzujú a dopĺňajú sa, berúc do úvahy aj ich rozsah, výpovednú hodnotu a celkovú dôkaznú silu. Vykonané dôkazy bez pochybností vyvracajú tvrdenia obžalovaného mladistvého A. B..

Na základe uvedených skutočností možno taktiež konštatovať, že obhajobné tvrdenia obžalovaného uvádzané v odvolaní ako aj v konaní pred súdom prvého stupňa boli vykonaným dokazovaním vyvrátené.

Vo vzťahu k výroku o treste krajský súd dospel k odlišnému záveru oproti názoru okresného súdu.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 56 ods. 2 Tr. zák. bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1 môže súd peňažný trest uložiť, ak ho ukladá za prečin alebo zločin, ktorý nie je obzvlášť závažným zločinom, a ak vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného trestného činu, okolnosti prípadu, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy nepodmienečný trest odňatia slobody neukladá.

Podľa § 56 ods. 3 Tr. zák. ako samostatný trest môže byť peňažný trest uložený, ak vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného trestného činu, okolnosti prípadu, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy uloženie iného trestu nie je potrebné.

Podľa § 97 ods. 1 Tr. zák. účelom trestu u mladistvého je predovšetkým vychovať ho na riadneho občana, pričom trest má zároveň pôsobiť na predchádzanie protiprávnych činov a primerane chrániť aj spoločnosť; uložený trest má súčasne viesť k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia.

Podľa § 97 ods. 3 Tr. zák. pri ukladaní trestu, ochranného opatrenia alebo výchovného opatrenia treba prihliadať na osobnosť mladistvého, jeho vek, rozumovú a mravnú vyspelosť, zdravotný stav, na jeho osobné, rodinné a sociálne pomery, pričom musia byť primerané povahe a závažnosti spáchaného činu a majú viesť k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia tak, aby predchádzali protiprávnym činom.

Podľa § 114 ods. 1 Tr. zák. peňažný trest vo výmere od 30 eur do 16 590 eur môže uložiť súd pri splnení podmienok ustanovených týmto zákonom, ak je mladistvý zárobkovo činný alebo jeho majetkové pomery uloženie tohto trestu umožňujú.

Podľa § 114 ods. 2 Tr. zák. ak súd ukladá mladistvému peňažný trest, určí pre prípad, že by jeho výkon mohol byť v ustanovenej lehote úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody až na jeden rok. Náhradný trest odňatia slobody nesmie však ani spolu s uloženým trestom odňatia slobody presahovať hornú hranicu trestnej sadzby zníženej podľa § 117 ods. 1.

Obhajoba navrhla uloženie peňažného trestu a za týmto účelom predložila krajskému súdu pracovnú zmluvu zo dňa 11.06.2025, dodatok k pracovnej zmluve č. 1 zo dňa 19.01.2026 a popis pracovnej funkcie spracovaný a schválený k dňu 19.01.2026. Z uvedených listín je zrejmé, že obžalovaný mladistvý A. B. je zamestnancom s pracovným pomerom na dobu určitú do 30.09.2026 a s hrubou mesačnou mzdou vo výške 1 040,00 eur a jeho zamestnávateľom je PASS – SK, s.r.o. so sídlom Radlinského 516/46, Spišská Nová Ves. Obžalovaný mladistvý je zamestnaný na pracovnej pozícii skladník. Keďže obžalovaný mladistvý je začlenený do spoločnosti a riadne pracuje, tak krajský súd nemá pochybnosti, že peňažný trest je účelný a zároveň, že ho obžalovaný uhradí.

Hlavnou zásadou trestania mladistvých je výchovný účel uložených trestov. Primárnou úlohou uloženého trestu je vychovať mladistvého na riadneho občana s ohľadom na jeho osobné vlastnosti, rodinnú výchovu a prostredie, z ktorého pochádza. Uložený trest má okrem iného pôsobiť aj na predchádzanie protiprávnych činov a primerane ochrániť spoločnosť a zároveň má viesť k obnove narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvého do sociálneho a rodinného prostredia. Pomerne široký taxatívny výpočet druhov trestov v ustanovení § 109 Tr. zák., ktoré možno mladistvému uložiť, preferuje uloženie alternatívnych trestov nespojených s odňatím slobody. Tresty spojené s odňatím slobody budú použité len vo výnimočných, závažných prípadoch, keď miernejšie sankcie, resp. opatrenia budú neúčinné alebo nedostačujúce.

Uloženie alternatívneho trestu nespojeného s odňatím slobody, a to peňažného trestu je možné považovať za vhodný prostriedok k dosiahnutiu účelu trestu v prípade mladistvého obžalovaného, ktorý sa dopustil menej závažnej protiprávnej činnosti a zároveň je zárobkovo činný. Uloženie podmieneného trestu odňatia slobody spojeného s hrozbou výkonu trestu by bolo v danom prípade kontraproduktívne, neúčelné a vzhľadom na osobu obžalovaného mladistvého A. B. neprimerane prísne.

Krajský súd je toho názoru, že uložený druh trestu zodpovedá základným princípom a pravidlám ukladania trestu. Výška uloženého peňažného trestu je v súlade s ustanovením § 97 ods. 1 Tr. zák., a teda je spôsobilá naplniť účel trestu u mladistvého.

Spolu s uloženým peňažným trestom určil krajský súd pre prípad, že by jeho výkon bol úmyselne zmarený aj náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov.

Pri ukladaní druhu a výmere trestu vychádzal krajský súd aj z úsudkov o možnosti nápravy obžalovaného mladistvého vzhľadom na hodnotenie povahy a závažnosti spáchaných trestných činov a náležitom zhodnotení jeho osoby. Napriek tomu, že obžalovaný mladistvý A. B. má v odpise registra trestov dva záznamy, tak krajský súd má za to, že obžalovaný mladistvý nie je natoľko kriminálne narušenou osobou, aby uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom bolo nevyhnutné. Navyše v prípade prvého odsúdenia obžalovaného mladistvého sa naň hľadí akoby nebol odsúdený.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd považuje za primerané a dostatočné uloženie peňažného trestu vo výške 200 eur. Uloženie peňažného trestu v zodpovedajúcej výške je vzhľadom na závažnosť spáchanej trestnej činnosti a osobu obžalovaného mladistvého dostatočne výchovné a schopné pôsobiť na predchádzanie protiprávnych činov a primerane chrániť aj spoločnosť.

Krajským súdom uložený trest je v súlade s ustanoveniami Trestného zákona, zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanovených pri ukladaní trestu, závažnosti spáchanej trestnej činnosti, okolnostiam posudzovanej veci ako aj pomerom obžalovaného, má dostatočný výchovný vplyv a je primeraný aj z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie.

Vo vzťahu k obžalovanému mladistvému E. G. dospel okresný súd k správne a zákonne záveru o jeho oslobodení podľa § 285 písm. c/ Tr. por. teda, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný s čím sa krajský súd v plnom rozsahu stotožnil. Zároveň súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku jasným, zreteľným a kvalifikovaným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho k tomuto rozhodnutiu viedli.

Podľa § 285 písm. c/ Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Na základe vykonaného dokazovania vychádzajúc najmä z výsluchov obžalovaných a poškodených dospel okresný súd k záveru o nepreukázaní viny obžalovaného mladistvého E. G.. Samotný poškodený G. M. nevedel identifikovať osobu, ktorá ho mala udrieť a ani ďalší poškodení nevedeli jednoznačne uviesť, či to bol E. G. kto fyzicky napadol poškodeného G. M.. Poškodení ako aj obžalovaní síce vo svojich výpovediach potvrdili, že obžalovaný mladistvý E. G. bol v čase skutku na mieste, avšak ani jeden z nich jednoznačne neuviedol, že udrel päšťou poškodeného G. M. do nosa. V tejto súvislosti správne okresný súd poukázal aj na výpoveď obžalovaného mladistvého E. G. a zápisnicu o rekognícii.

Krajský súd taktiež poukazuje na zásadu prezumpcie neviny a zásadu in dubio pro reo. Súd je povinný postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Správne okresný súd postupoval, keď s rovnakou starostlivosťou objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj v jeho prospech. Pre vydanie odsudzujúceho rozsudku je potrebné, aby z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne zrejmé, že skutok sa stal, vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu a skutok spáchal obžalovaný. Po vykonaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov krajský súd zhodne so závermi okresného súdu konštatuje pochybnosti o vine obžalovaného týkajúce sa zisteného skutkového stavu, pretože nebolo jednoznačne preukázané, že skutok, ktorý mu za vinu kládla obžaloba spáchal obžalovaný mladistvý E. G.. Konštatovanie, že sa skutok stal, je trestným činom a tento spáchal obžalovaný len v rovine pravdepodobnosti, nie je dostačujúcim pre rozhodnutie o vine obžalovaného.

V prejednávanej trestnej veci nebol zabezpečený taký ucelený súhrn dôkazov, ktorý by jednoznačne dovoľoval prijať rozhodnutie o vine obžalovaného mladistvého E. G.. Po správne vykonanom dokazovaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov aj naďalej pretrvávali odôvodnené pochybnosti, že obžalovaný mladistvý E. G. mal spoločne s minimálne jednou nestotožnenou osobou fyzicky napadnúť poškodeného G. M. tak, že ho minimálne jedenkrát udrel päšťou do nosa. Argumenty prokurátora prezentované v odvolaní, nie sú natoľko silné, aby boli dostatočným a relevantným podkladom pre zmenu rozhodnutia prvostupňového súdu.

Na základe dôkaznej situácie v predmetnej trestnej veci nebolo možné ani podľa názoru krajského súdu dospieť k jednoznačnému a nespochybniteľnému záveru, že obžalovaný mladistvý E. G. spáchal skutok, ktorý mu bol v podanej obžalobe kladený za vinu, čo v konečnom dôsledku mohlo viesť len k oslobodzujúcemu výroku podľa § 285 písm. c/ Tr. por., a opodstatnene aplikujúc zásadu in dubio pro reo.

K návrhu prokurátorky uznať obžalovaného mladistvého E. G. za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva správne okresný súd vyhodnotil, že takýto postup v danom štádiu trestného konania nie je možný. Medzi skutkom uvedeným v obžalobe a skutkom uvedeným v rozsudku súdu nemusí byť úplná zhoda, keďže vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní sa môžu jednotlivé okolnosti prirodzene zmeniť, avšak nemožno porušiť totožnosť skutku. Totožnosť skutku je zachovaná len vtedy, keď je zachovaná jeho podstata (totožnosť konania či následku). Podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdov, podstata skutku je zachovaná, ak je zachovaná aspoň sčasti (v podstatných okolnostiach) totožnosť konania alebo následku, alebo totožnosť konania aj následku.

V prípade ak by medzi skutkom uvedeným v obžalobe a skutkom uvedeným v rozsudku súdu nebola zhoda v podstatných okolnostiach v konaní a ani v následku, tak v rozsudku súdu by bol obžalovaný mladistvý uznaný za vinného z iného skutku, než pre ktorý bola podaná obžaloba a tým by došlo k porušeniu obžalovacej zásady vyjadrenej v § 2 ods. 15 Tr. por.

Vzhľadom na uvedené okresný súd postupoval správne keď z dôvodu nezachovania totožnosti skutku rozhodoval o vine obžalovaného mladistvého E. G. len vo vzťahu ku skutku, ktorý bol predmetom obžaloby a týkal sa jeho osoby a zároveň dospel k správnym skutkovým a právnym záverom o oslobodení obžalovaného mladistvého E. G. podľa § 285 písm. c/ Tr. por.

Z uvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.